

REPUBLIKA SLOVENIJA

INFORMACIJSKI
POOBLAŠČENEC

Dunajska cesta 22, 1000 Ljubljana

T: 01 230 9730

www.ip-rs.si

gp.ip@ip-rs.si

Številka: 007-28/2024/3

Datum: 26. 6. 2024

Ministrstvo za finance
Direktorat za finančni sistem
gp.mf@gov.si

ZADEVA: Predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o sistemu jamstva za vloge (EVA 2024-1611-0025) – MNENJE

ZVEZA: vaš dopis št. IPP 007-402/2024/4, prejet dne 29. 5. 2024 ter priloženo gradivo

Spoštovani,

na podlagi vašega zaprosila, 3. točke prvega odstavka 55. člena Zakona o varstvu osebnih podatkov (ZVOP-2) ter 57. člena Uredbe (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba) v nadaljevanju posredujemo mnenje Informacijskega pooblaščenca (IP) k prejetemu Predlogu Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o sistemu jamstva za vloge – EVA 2024-1611-0025 (predlog ZSJV-B), ki se nanaša na vprašanja varstva osebnih podatkov v 6., 7., 12., 16., 17. in posredno v 18. členu, v preostalem delu pa ureja zlasti druge vidike sistema jamstva za vloge bank.

K 18. členu

IP želi izpostaviti zlasti nujnost skladnosti ureditve prenosa osebnih podatkov v tretje države, ki jo med drugim ureja zlasti 55. člen ZSJV, s Splošno uredbo. V tem smislu predlagamo dopolnitev določb dopoljenega besedila 55. člena ZSJV v povezavi s 46. členom Splošne uredbe in izpostavljamo, da bi bilo treba ta člen dopolniti na način, da bo jasno, kateri zaščitni ukrepi se uporabljajo za prenose osebnih podatkov v zvezi s sodelovanjem Banke Slovenije s sistemom jamstva za vloge tretje države in da bo zakon v tem smislu zadostil zahtevam Splošne uredbe v situacijah, ko gre za sodelovanje s sistemi v tretjih državah, za katere Evropska komisija ni sprejela sklepa o ustreznosti po 45. členu Splošne uredbe.

IP sklepa, da je namera predlagatelja, bodisi da šteje sporazum Banke Slovenije s sistemom jamstva za vloge na podlagi drugega odstavka 55. člena ZSJV kot pravno podlago za zagotavljanje varstva podatkov pri prenosu v tretje države z zaščitnimi ukrepi po drugem odstavku 46. člena Splošne uredbe – ta bi moral biti opredeljen z zakonom (za katerega ni potrebno posebno dovoljenje nadzornih organov), bodisi da šteje ta sporazum kot ustrezne zaščitne ukrepe z določbami, ki se vstavijo v upravne dogovore med javnimi organi ali telesi in v katere so vključene izvršljive in učinkovite pravice za posameznike, na katere se nanašajo podatki, na podlagi točke b tretjega odstavka 46. člena Splošne uredbe (za tak dogovor pa je potrebno posebno dovoljenje nadzornih organov, torej IP).

IP predlaga, da se upoštevajoč navedeno jasneje opredeli, za katero od situacij gre. V prvem primeru bi moral že sam zakon opredeliti vsebine varstva osebnih podatkov v tretji državi, kar je verjetno težko izvedljivo glede na naravo prenosov in glede na to, da ni vnaprej znano, za katere tretje države gre. V drugem primeru – če so torej ustrezni zaščitni ukrepi zagotovljeni z določbami, ki se vstavijo v upravne dogovore med javnimi organi ali telesi (torej v sporazum med Banko Slovenije in posameznim sistemom jamstva za vloge v tretji državi) pa so te zahteve opredeljene šele v posameznem dogovoru. V obeh primerih pa morajo imeti posamezniki na podlagi takega dogovora na voljo izvršljive pravice in učinkovita pravna sredstva. Ne glede na to, ali je torej namera ureditev pogojev za sprejem zaščitnih ukrepov na podlagi točke a drugega odstavka ali na podlagi točke b tretjega odstavka 46. člena Splošne uredbe, bi bilo treba besedilo 55. člena ZSJV dodatno dopolniti, saj morajo taki zaščitni ukrepi

zadostiti vsem zahtevam Splošne uredbe in ne zgolj zahtevam iz besedila dopoljenega 55. člena ZSJV, ki konkretno zdaj v novem petem odstavku določa: *»(5) Izmenjava informacij iz prejšnjega odstavka je dopustna pod pogojem, da tretja država zagotavlja vsaj enako raven varstva osebnih podatkov kot jo zagotavlja zakon, ki ureja varstvo osebnih podatkov, o čemer presoja Informacijski pooblaščenec za vsako posamezno državo. Organ za jamstvo vlog tretje države sme podatke iz prejšnjega odstavka uporabiti le za namen izplačila kritja zjamčene vloge vlagateljem in za testiranje delovanja sistema jamstva za vloge pod pogoji, ki jih določa ta zakon.«.* Glede na določbe Splošne uredbe IP nima pristojnosti ugotavljanja ustrezne ravni varstva osebnih podatkov na način, kot ga določba ZSJV, saj je to naloga oz. pristojnost Evropske komisije (po 45. členu Splošne uredbe), IP pa lahko presoja zgolj o ustreznosti zgoraj omenjenih dogovorov.

V kolikor bi želeli s predlogom zakona urejati druge nove oblike obdelav oziroma obdelave dodatnih vrst osebnih podatkov ali za nove namene glede na že zakonsko določene IP zgolj iz previdnosti poudarja, da morajo biti v skladu z 38. členom Ustave RS in 6. členom ZVOP-2 nabor in namen zbiranja osebnih podatkov ter rok hrambe določeni z zakonom in ne zgolj s podzakonskim aktom. Vsaka obdelava osebnih podatkov, kot tudi njeno urejanje na zakonski ravni pa morata biti skladna z načelom sorazmernosti.

Hvala za sodelovanje in lep pozdrav,

Mojca Prelesnik, univ. dipl. prav.,
informacijska pooblaščenka

Pripravila:
Alenka Jerše, univ. dipl. prav.
namestnica informacijske pooblaščenke